

Štev. 7. in 8. V Ljubljani, meseca julija 1922.

Leto XXIII.

Kraljici Mariji.

Ob venčanju našega ljubljenege kralja.

In pravkar od romunskih mej
kraljeva k nam hitiš družica,
svobodne naše zemlje boš,
Marija, prva Ti kraljica!

Pozdravljena na zemlji tej!
Junakov kri jo je pojila,
s potoki je to sveto prst
mučencev kri osvobodila.

S krvjo zalitih bojnih polj
Ti cveti kličejo pozdrave,
planinske rože naših gor
dehte pozdrav Ti iz višave.

Na prestol svoj Te dviga kralj,
vresničene so naše sanje.
Naprej, v svobodo! Prošlost je
trpljenje sužnosti nekdanje!

In „kvišku srca!“ čujte glas,
neverni vernih opomine,
kot blisk naj šine v mesto, vas,
bodri, podžiga hčere, sine!

Naj mrtva srca vzplamene,
žarijo srčni naj kresovi,
naj združijo v daritvi se
ubožne koč in gradovi.

Najlepši dar je dar srca,
najboljši mišic so zidovi,
od hčerk ljubezen sprejmi v dar,
a moč darujejo sinovi.

Naj skupni dar ojači vez,
ljubezen skupna nas zedini
v procvit in srečo, v blagostan
osvobojeni domovini!

Marija Grošljeva.

